

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v **B.**, zastúpenej advokátskou kanceláriou **F.**, so sídlom v **B.**, proti povinnému **Š. D.**, bývajúcemu v **Š.**, o **vymoženie 509,86 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 8 Er 637/2004, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 27. mája 2014 sp. zn. 21 CoE 90/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 27. mája 2014 sp. zn. 21 CoE 90/2013 **z a s t a v u j e** .

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a** .

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 27. mája 2014 sp. zn. 21 CoE 90/2013 **o d m i e t a** .

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe notárskej zápisnice spísanej 23. júla 2004 notárom JUDr. J. K. pod sp. zn. N..

Uznesením z 29. novembra 2011 č. k. 8 Er 637/2004-31 Okresný súd Galanta exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. V odôvodnení uviedol, že po preskúmaní spisu zistil, že oprávnená a povinný uzavreli dňa 2.2.2004 zmluvu o úvere, súčasťou ktorej bolo aj splnomocnenie, ktorým povinná osoba splnomocnila advokáta Mgr. T. K. na spísanie notárskej zápisnice (exekučného titulu), t. j. aby v jeho mene uznal jeho záväzok z úveru tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným exekučným titulom pre súdny výkon

rozhodnutia alebo pre exekúciu na celý jeho majetok do výšky vzniknutej pohľadávky a jej príslušenstva. Nakoľko povinný nesplnil záväzok zo zmluvy, bola spísaná notárska zápisnica, kde za povinného konal a zápisnicu podpísal Mgr. B. Ž., substitút splnomocneného advokáta Mgr. T. K., ktorý dlh v plnom rozsahu, čo do základu aj do výšky uznal a zároveň vyhlásil, že dlh, ktorý je opísaný v notárskej zápisnici povinný splatí v lehote do 3.8.2004, v opačnom prípade vyjadril súhlas s použitím notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Ďalej súd uviedol, že splnomocnenie, ktoré je súčasťou formulárovej zmluvy v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka považuje za neplatný právny úkon, na základe ktorého nemohlo dôjsť Mgr. B. Ž. k uznaniu právneho záväzku a teda k vydaniu a podpísaniu notárskej zápisnice, ktorá je predpokladom pre existujúce exekučné konanie. Konanie splnomocneného, ktorým uznal záväzok povinného považoval okresný súd za konanie, ktoré je v rozpore so zákonom. Na základe uvedeného vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave uznesením z 27. mája 2014 sp. zn. 21 CoE 90/2013 zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení uviedol, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, v dôsledku čoho bolo dôvodné vecne správne uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť. Poukázal na skutočnosť, že zmluva o úvere medzi veriteľom a dlžníkom má charakter formulárovej zmluvy, a teda priamo na predtlačí je obsiahnuté splnomocnenie, ktorým dlžník splnomocňuje Mgr. T. K., aby v jeho mene spísal notársku zápisnicu ako exekučný titul, t. j. aby v jeho mene uznal jeho záväzok z úveru tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným exekučným titulom pre súdny výkon rozhodnutia, resp. pre exekúciu, na celý jeho majetok, do výšky pohľadávky a jej príslušenstva. Notárska zápisnica nemá vlastnosť materiálnej vykonateľnosti, pretože uznanie záväzku povinného a súhlas s vykonateľnosťou nemožno považovať za platný právny úkon z dôvodu, že medzi zástupcom a zastúpeným je zjavný rozpor v ich záujmoch. Odvolací súd nevyhovел ani návrhu oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. a tento zamietol, pretože ustanovenia právnych predpisov, ktoré vo veci aplikoval, nie sú v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom (§ 237 písm. b/ O.s.p.); v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 2 ECdo 262/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 7 ECdo 252/2014, 7 CoE 163/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj k odmietnutiu dovolania), v celom

rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2015

JUDr. Martin Vladík, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : J. Uhlířová